

تأثیر ایجاد گروههای عاملی اکسیژن دار بر میزان فعالیت و گزینش پذیری نانو کاتالیست منگنز اکسید بر پایه‌ی نانولوله‌های کربنی چند دیواره در فرایند حذف آلاینده‌ی نیتروژن اکسید

مهناز پورخیل^۱، علیمراد رشیدی^{۲*}، عبدالصمد زرین قلم مقدم^۳ و جعفر توفیقی^۳

۱- استادیار مهندسی شیمی، گروه توسعه فناوری نانو و کربن، پژوهشگاه صنعت نفت، تهران، ایران

۲- دانشیار مهندسی شیمی، گروه توسعه فناوری نانو و کربن، پژوهشگاه صنعت نفت، تهران، ایران

۳- استاد مهندسی شیمی، دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

دریافت: مهر ۱۳۹۳، بازنگری: آذر ۱۳۹۳، پذیرش: اسفند ۱۳۹۳

چکیده: هدف از این پژوهش، دستیابی به یک نانو کاتالیست بر پایه‌ی نانولوله‌های کربنی با میزان فعالیت و گزینش پذیری بالا به منظور تبدیل آلاینده‌ی نیتروژن اکسید به مواد بی‌خطر نیتروژن و بخار آب است. نخست نانولوله‌ها با استفاده از روش اسیدی، عامل دار شده و با آزمون‌های XRD، TGA و FTIR بررسی شدند. سپس کاتالیست‌های ۱۲ درصد وزنی منگنز اکسید بر پایه‌ی نانولوله‌های کربنی چند دیواره عامل دار شده تحت روش تلقیح خشک ساخته شدند. نتیجه‌های بدست آمده از آزمون‌های راکتوری کاتالیست منگنز اکسید بر پایه‌ی نانولوله‌های کربنی با گروههای اکسیژنی O-H، C-O، C=O با کاتالیست بر پایه‌ی نانولوله‌ای فاقد گروههای عاملی، نشان داد که با ایجاد گروههای اکسیژن دار، میزان فعالیت و گزینش پذیری کاتالیست منگنز اکسید در دمای ۲۰۰ °C بهتری از ۶۰% و از ۸۷% به ۹۷% افزایش یافته است. نتیجه‌های بدست آمده از آزمون‌های TEM و ASAP نشان می‌دهد که ایجاد گروههای عامل دار اکسیژنی بر سطح پایه منجر به افزایش میزان پراکندگی منگنز اکسید بر روی پایه از طریق افزایش مساحت سطح پایه شده است. همچنین نتیجه‌های آزمون TPR- H_2 افزایش احیاپذیری کاتالیست بر پایه‌ی نانولوله‌های کربنی عامل دار شده در اثر افزایش دسترسی به فاز فعال منگنز اکسید بر روی سطح پایه‌ی عامل دار شده را تأیید می‌کند.

واژه‌های کلیدی: نانولوله‌های کربنی چند دیواره، منگنز اکسید، گروههای عاملی اکسیژن دار، نیتروژن اکسید

باعث بروز انواع بیماری‌های تنفسی، کاهش قدرت یادگیری و اختلال در سامانه تولید مثل می‌شود. ترکیب نیتروژن اکسید با هیدروکربن‌های فرار در حضور نور آفتاب، منجر به کاهش لایه‌ی اوزن شده، همچنین این ترکیبات با رطوبت موجود در ابرها باعث بارش باران‌های اسیدی می‌شوند [۱ و ۲]. یکی از رایج‌ترین روش‌ها به منظور حذف این آلاینده، فرایند احیای کاتالیستی انتخابی با استفاده از عامل احیا کننده آمونیاک است [۳ تا ۵]. کاتالیست

مقدمه

آلودگی هوا از دستاوردهای ناخواسته‌ی توسعه‌ی فناوری‌های صنعتی بوده که با افزایش جمعیت، گسترش روند مصرف برق و مصرف بیشتر سوخت‌های فسیلی، روز به روز بر شدت آن افزوده شده و خدمات جرمان ناپذیری بر زندگی انسان‌ها و سایر موجودات زنده وارد کرده است. نیتروژن اکسیدهای به دست آمده از احتراق سوخت‌های فسیلی یکی از شایع‌ترین آلاینده‌های هوا بوده که

کاتالیستی ناهمگن به خود جلب کرده‌اند. نanolوله‌های کربنی با داشتن ساختار شبکه‌ای لوله‌ای شکل و حفره‌هایی در ابعاد مزو، نقل و انتقال مواد واکنش‌گر و فراورده‌ها را آسان‌تر می‌کنند، همچنین این پایه‌ها نسبت به محیط‌های اسیدی و بازی و تشکیل کک نیز مقاوم هستند [۲۰ تا ۲۴]. اما به دلیل آن که ماهیت ذاتی نanolوله‌های کربنی آب‌گریز است، لذا به منظور افزایش پراکندگی پایه در حلال‌های قطبی مورد استفاده در فرایند ساخت کاتالیست مانند آب، انتظار می‌رود که ایجاد گروههای عاملی اکسیژن دار بر روی سطح نانو لوله‌ها، نقش بسزایی در توزیع یکنواخت فاز فعال بر روی سطوح پایه ایفا کرده و مکان‌هایی برای شروع هسته‌زایی و رشد ذرات فاز فعال ایجاد شود [۲۵ تا ۲۷]. لازم به ذکر است، یکی از شناخته شده‌ترین اکسیدهای فلزی با درصد تبدیل بالای ترکیبات اکسید نیتروژن در فرایند LTSCR، وانادیم اکسید است [۲۸ و ۲۹]. هوانگ [۳۰] در سال ۲۰۰۷ از کاتالیست وانادیم اکسید بر پایه‌ی نanolوله‌های کربنی به منظور حذف آلینده نیتروژن اکسید استفاده کرد. ایشان در شرایط بهینه‌ی ۲/۵ درصد و زنی وانادیم اکسید بر روی نanolوله‌های کربنی چند دیواره عامل دار شده با گروههای اکسیژنی، میزان تبدیل ۹۲٪ را در دمای ۱۹۰ °C گزارش داده است. بنابر پژوهش‌های انجام شده، با وجود فعالیت بالای وانادیم اکسید در فرایند LTSCR، متاسفانه تشکیل آلینده O₂ [۳۱] به راحتی بر روی کاتالیست وانادیم اکسید انجام شده که منجر به کاهش گزینش‌پذیری کاتالیست می‌شود. از طرفی، اکسیدهای منگنز به دلیل داشتن اکسیژن‌های شبکه‌ای فرار [۳۲ و ۳۳] و اعداد اکسایش متفاوت (۴ و ۳ و ۲) به عنوان گزینه‌ای مناسب در فرایندهای اکسایش-کاهش شناخته شده‌اند [۳۴ و ۳۵]. لذا در این پژوهش برای اولین بار، از منگنز اکسید به عنوان مراکز فعال بر پایه‌ی نanolوله‌های کربنی چند دیواره عامل دار شده/نشده تحت شرایط ساخت و عملیاتی یکسان استفاده شد. همچنین تأثیر ایجاد گروههای عاملی اکسیژن دار بر نanolوله‌های کربنی بر میزان تبدیل ترکیبات نیتروژن اکسید و گزینش‌پذیری آن‌ها در فرایند احیای کاتالیستی انتخابی دما پایین نسبت به تولید فراورده مطلوب نیتروژن

تجاری مورد استفاده در این فرایند V₂O₅/TiO₂ است، از آن جایی که عملکرد این کاتالیست در گستره‌ی دمایی ۳۰۰ °C تا ۴۰۰ °C است، می‌باشد واحد حذف آلینده نیتروژن اکسید در جریان بالادرست دستگاه‌های سولفور زدا و جمع کننده‌ی ذرات گرد و غبار قرار گیرد تا نیازی به صرف انرژی برای گرم کردن گازهای خروجی نباشد. به دلیل غلظت بالای آلدگی‌های گوگردی و ذرات گرد و غبار در این ناحیه، عملکرد و عمر مفید کاتالیست‌ها به میزان چشمگیری کاهش می‌یابد [۶ و ۷]. از سوی دیگر دمای گازهای خروجی بسیاری از نیتروگاههای برق، کوره‌های شفت و خاکستر سازها به طور طبیعی کمتر از ۲۵۰ °C است [۸]. از این‌رو، در دهه‌ی اخیر توجه زیادی به توسعه‌ی کاتالیست‌هایی شده که فعالیت خوبی در دماهای پایین (۱۰۰ °C تا ۳۰۰ °C) داشته باشند. با استفاده از چنین کاتالیست‌هایی می‌توان بدون صرف انرژی برای گرم کردن گازهای دما پایین، واحد حذف آلینده نیتروژن اکسید را در جریان پایین دست سامانه‌های سولفورزدا قرار داد [۹ و ۱۰]. بنابر پژوهش‌های انجام شده در سال‌های اخیر، استفاده از کاتالیست‌های بر پایه‌ی کربنی به عنوان گزینه‌ی مناسب در فرایند LTSCR شناخته شده است [۱۱ تا ۱۵]. اگرچه کاتالیست‌های بر پایه‌ی کربن فعال به شکل وسیعی در فرایند LTSCR استفاده شده‌اند [۱۶]، اما به علت توزیع اندازه اکثر حفرات در ابعاد میکرو گاز خوارک ایجاد شود، همچنین به علت تغییر در دمای گاز خوارک ایجاد شود، همچنین به علت گرمای آزاد شده از طریق انجام واکنش استاندارد (معادله ۱) به مقدار ۱۶۲۷ kJ/mol در حضور اکسیژن، می‌تواند منجر به سوختن کاتالیست‌های با پایه‌ی کربن فعال شود [۱۸ و ۱۹].

بنابر این، لزوم استفاده از منبع کربنی دیگر به عنوان پایه‌ی کاتالیست که دارای ویژگی‌های ساختاری مقاوم‌تری باشد، احساس می‌شود. در سال‌های اخیر، نanolوله‌های کربنی (MWNT) به دلیل ویژگی‌های منحصر به فرد الکتریکی، مقاومت و رسانایی حرارتی بالا توجه زیادی را به عنوان پایه کاتالیست در فرایندهای

دماه 300°C تکلیس شد.

و بخار آب با استفاده از کاتالیست‌های ساخته شده بررسی شد.

شناسایی کاتالیست‌های ساخته شده

به منظور تعیین مساحت سطح، حجم کل و متوسط قطر حفرات نانولله‌های کربنی پیش و پس از ایجاد گروه‌های عاملی از دستگاه Belsorp II (کمپانی Bel، ژاپن) و روش BET استفاده شد. شناسایی گروه‌های عاملی اکسیژن دار بر روی سطوح نانولله‌ها، آزمون FTIR با استفاده از دستگاه Thermo Nicolet Nexus-670 انجام شد. تصویرهای TEM از نانولله‌ها و کاتالیست ساخته شده با استفاده از میکروسکوپ Zeiss EM900-120 kV گرفته شد. به منظور شناسایی میزان بلورینگی و فازهای تشکیل شده کاتالیست منگنز اکسید بر پایه نانولله‌ها، از دستگاه پراش پرتو اشعه ایکس با مدل X'Pert MPD-Philips آنگسترم استفاده شد. الگوی پراش نمونه‌ها در گسترهٔ مقدارهای ۱/۵۴ میلی‌متر با طول موج 154 Å و لامپ مس با طول موج $۰/۰۲\text{ nm}$ ثبت ۲۷ بین ۵ تا 70° با گام زمانی 15 s انجام شد. الگوها در مقایسه با اطلاعات موجود در بانک اطلاعاتی JCPDS شناسایی شده‌اند. به منظور انجام آزمون احیا با برنامه دمایی (H₂-TPR)، ۵۰ میلی‌گرم نمونه درون سل کوارتز قرار داده شده، عملیات احیا تحت مخلوط گازی ۵٪ هیدروژن در گاز آرگون تحت یک برنامه دمایی با نرخ 5°C/min از دمای محیط تا دمای 800°C انجام شد. کاهش مقدار هیدروژن در جریان گاز خروجی Micromeritic توسط یک آشکارساز از نوع TCD با دستگاه ۲۹۰۰ اندازه‌گیری شد. همچنین دستگاه مورد استفاده جهت آزمون توزین حرارتی-تفاضلی (TGA/DTA) در این پژوهش Perkin Elmer TGA-7 بوده که اساس کار دستگاه بر پایه کاهش وزن نمونه با افزایش دما تحت هوا یا گاز خنثی است.

روش انجام آزمون‌های راکتوری کاتالیست به منظور بررسی عملکرد کاتالیست‌های ساخته شده در فرایند حذف آلاینده نیتروژن اکسید، سامانه آزمایشگاهی راکتوری طراحی و راهاندازی شد. نمایی از این سامانه آزمایشگاهی در شکل ۱ نشان داده شده است.

بخش تجربی

مواد

تمام مواد شیمیایی مورد استفاده در این پژوهش از درجه خلوص تجزیه‌ای برخوردار بوده و از شرکت مرک آلمان خریداری شده است. لازم به ذکر است نانولله‌های کربنی چند دیواره مورد استفاده به عنوان پایه کاتالیست، تحت روش CVD با استفاده از کاتالیست کبالت/مولیبدن بر پایه ایمنی اکسید در پژوهشگاه صنعت نفت ساخته شده و خالص سازی نانولله‌های تولیدی به منظور حذف ناخالصی‌های فلزی به روش اسید شویی انجام شده است. همچنین به منظور حذف کربن‌های بی‌شكل تشکیل شده در فرایند ساخت از گرمادهی در هوا در دمای 250°C به مدت نیم ساعت استفاده شده است [۳۶].

آماده سازی پایه - ایجاد گروه‌های عاملی اکسیژن دار بر سطح پایه در این پژوهش، به منظور ایجاد گروه‌های عاملی اکسیژن دار بر روی سطوح نانولله‌های کربنی از روش اسیدی با نسبت سه به یک از سولفوریک اسید و نیتریک اسید به مدت 3 h تحت فرآصوت با فرکانس 40 kHz در دمای 60°C استفاده شده است و پایه‌ها پس از خنثی شدن با صاف کردن تا $\text{pH} = 7$ در آون تحت دمای 100°C خشک شدند [۳۷].

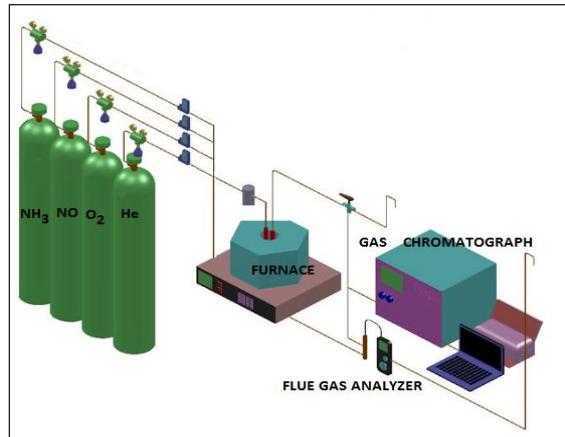
ساخت کاتالیست

به منظور نشاندن فلز فعال در این پژوهش، از روش تلقیح خشک استفاده شده است. در این روش به منظور بارگذاری منگنز اکسید به مقدار ۱۲ درصد وزنی، نمک منگنز نیترات 4 Å به میزان مشخص، در حجم مشخصی از آب مقطر (به مقدار حجم تخلخل پایه) حل شده و به پایه نانولله‌های کربنی عامل دار شده / نشده افزوده شد و کاتالیست به مدت 10 h در دمای 100°C در آون خشک، سپس تحت گاز آرگون به مدت 3 h در

از گاز خروجی از راکتور وارد دستگاه کروماتوگراف گازی با مدل Shimadzu-4CPTF مجهز به آشکارساز رسانایی حرارتی و سامانه بهبوددهنده کروماتوگرام KDH32 و ستون Molecular sieve 5A تحت دمای 50°C می‌شود.

جدول ۱- شرایط عملیاتی استاندارد خوراک ورودی به سامانه‌ی آزمایشگاهی

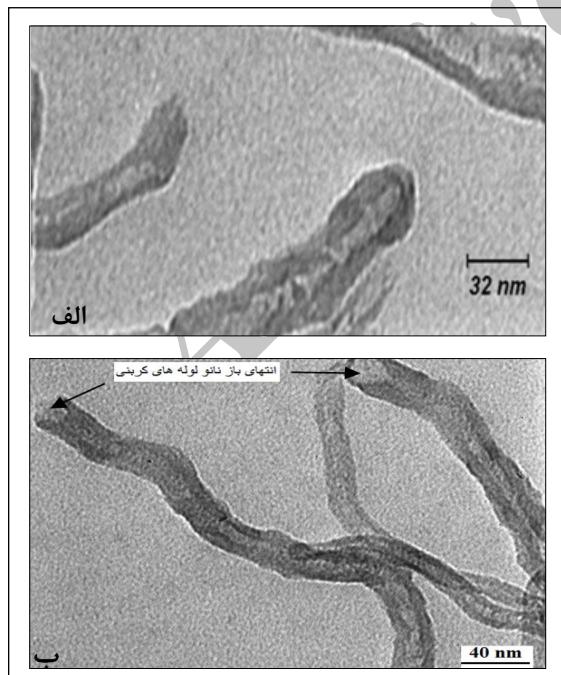
شرایط خوراک استاندارد	مقدار
T (°C) , P (bar)	۱۰۰-۳۰۰ و ۱
[NO]=[NH ₃] (ppm)	۹۰۰
[O ₂] (vol %)	۵
GHSV (h ⁻¹)	۳۰۰۰۰

شکل ۱- نمایی از سامانه‌ی آزمایشگاهی حذف آلینده نیتروژن اکسید

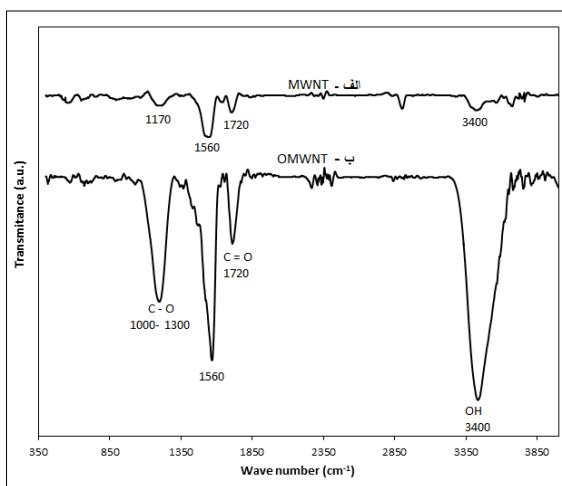
نتیجه‌ها و بحث

نتیجه‌های تصویربرداری میکروسکوپ الکترونی عبوری (TEM) شکل‌های ۲- (الف) و (ب)، به ترتیب تصویرهای TEM نanolوله‌های کربنی قبل و بعد از ایجاد گروههای عاملی اکسیژن دار بر روی سطوح نanolوله‌ها را نشان می‌دهند.

شکل ۲- تصویرهای TEM نanolوله‌های کربنی چند دیواره (الف) عامل‌دار نشده (خالص) و (ب) عامل‌دار شده

به منظور انجام فرایند حذف آلینده نیتروژن اکسید با استفاده از فرایند احیای کاتالیستی انتخابی دما پایین از راکتور کوارتز با قطر داخلی ۶ mm به شکل U که مجهز به دماستج نوع K است، استفاده شده است. جریان‌های گازی پس از عبور از دستگاه‌های کنترل کننده شدت جریان حجمی و مخلوط کننده، با شدت جریان حجمی مشخص وارد سامانه راکتور می‌شوند. به منظور کنترل میزان غلظت گازهای موجود در جریان خط خوراک پیش از رسیدن به بستر راکتور، یک انشعاب از آن وارد دستگاه اندازه‌گیری ترکیبات NOx مدل Testo 340 می‌شود. همچنین به منظور گرمایش راکتور در گستره‌ی NO₂، می‌شود. همچنین به منظور گرمایش راکتور در گستره‌ی O₂، می‌شود. در شرایط عملیاتی استاندارد مطابق با جدول (۱)، شدت جریان حجمی کل گاز عبوری از بستر کاتالیست ۶۰۰ ml/min بوده که با توجه به حجم کاتالیست مصرفی، سرعت فضایی در حدود 30000 h^{-1} ایجاد می‌شود. به منظور بررسی و تعیین فعالیت کاتالیست در تبدیل ترکیبات NOx، یک انشعاب از جریان NOx گاز خروجی از راکتور وارد دستگاه اندازه‌گیری ترکیبات NOx می‌شود. همچنین برای تعیین گزینش پذیری کاتالیست در تبدیل ترکیبات NOx به ماده‌ی بی‌خطر نیتروژن، مقدار معینی

شکل ۳- طیف‌های FT-IR نانولوله‌های کربنی
(الف) عامل‌دار نشده (خا لص) و (ب) عامل‌دار شده

سطح ویژه و حجم تخلخل (ASAP) نمونه‌ها

همان طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، در اثر اکسایش اسیدی و ایجاد گروه‌های عاملی در نانولوله‌های کربنی، به دلیل باز شدن کلاهک انتهای نانولوله‌ها و امکان دسترسی به سطح داخلی آن‌ها و همچنین ایجاد نیروی دافعه در مجموعه‌ی نانولوله‌ها که منجر به کاهش نیروهای II-II می‌شود، مساحت سطح نانولوله‌ها به مقدار ۱۵٪ افزایش یافته است. همچنین با ورود گروه‌های اکسیژنی در فضاهای خالی نانو لوله‌ها حجم کل و متوسط قطر حفرات اندکی کاهش یافته است [۴۳ و ۴۴].

جدول ۲- نتیجه‌های آزمون ASAP نانولوله‌های کربنی چند دیواره پیش و پس از عامل‌دار شدن

متوسط قطر حفرات (nm)	حجم کل حفرات (cm³/g)	مساحت BET (m²/g)	نانو لوله‌های کربنی
۲۲,۲۳	۰,۹۵	۱۷۱	عامل‌دار نشده (خالص)
۱۴,۵۷	۰,۷۳	۲۰۲	عامل‌دار

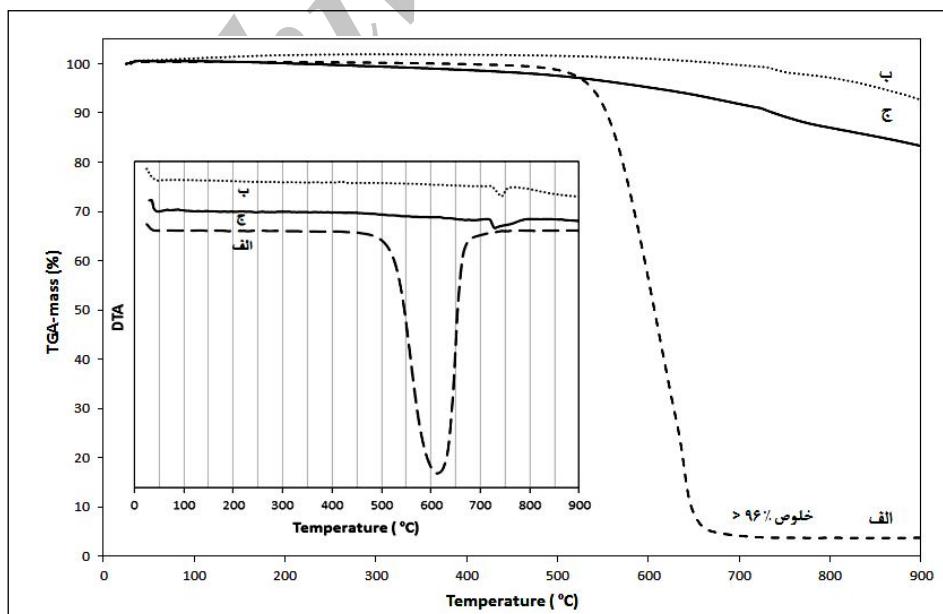
همان‌طور که در تصویر ۲-ب قابل مشاهده است، استفاده از اکسایش به روش اسیدی به منظور ایجاد گروه‌های عامل‌دار اکسیژنی بر روی نانولوله‌ها منجر به باز شدن کلاهک انتهای لوله‌ها و دسترسی به سطح داخلی نانو لوله‌ها شده است. همچنین گروه‌های عامل‌دار اکسیژنی به دلیل وجود نقص‌های ساختاری در دیواره‌ی نانو لوله‌ها مانند: شبکه‌های پنج و چهی- هفت و چهی، نقص‌های ساختاری کربنی با هیبریداسیون sp^3 و فضاهای خالی در شبکه نانو لوله‌ها، با ایجاد پیوندهای کووالانسی بر روی دیواره‌ها متصل می‌شوند. افزون بر نقص‌های ذاتی موجود در ساختار نانولوله‌ها، اکسایش اسیدی منجر به تشديد نقص‌های ساختاری بر دیواره‌های نانولوله‌ها و اتصال هرچه بیشتر گروه‌های عاملی بر روی نانولوله‌ها می‌شود [۳۸].

بررسی طیف سنجی تبدیل فوریه فروسرخ (FTIR) نمونه‌ها ظهور یک پیک در 1560 cm^{-1} ناشی از ساختار گرافیتی کربن با هیبریداسیون SP^2 [۲۴ و ۳۹] و پیک موجود در 1170 cm^{-1} مربوط به ساختار کربن با هیبریداسیون sp^3 است. با توجه به آن که در این پژوهش، فرایند خالص سازی نانولوله‌های ساخته شده به روش اسیدی بوده است، وجود پیک‌ها در شکل ۳-الف در ناحیه 1720 cm^{-1} مربوط به تشکیل گروه‌های عاملی اکسیژن‌دار به ترتیب $C=O$ و OH است که شدت این پیک‌ها پس از فرایند اکسایش اسیدی در شکل ۳-ب در ناحیه 1560 cm^{-1} افزایش شدت پیک در شکل ۳-ب در ناحیه 1170 cm^{-1} است. همچنین افزایش شدت پیک در شکل ۳-ب در ناحیه $C=C$ ، در اثر اکسایش اسیدی نانولوله‌ها نسبت داد [۴۱ و ۴۰]. در مورد پیک ظاهر شده در شکل ۳-الف در ناحیه 1170 cm^{-1} با توجه به آنکه در گستره‌ی ظهور پیک مربوط به $C-O$ ($1000\text{ تا }1300\text{ cm}^{-1}$) نیز قرار دارد، لذا پیک ظاهر شده در طول 1170 cm^{-1} در شکل ۳-الف را می‌توان ناشی از ساختار کربنی با هیبریداسیون sp^3 و نیز تشکیل گروه عاملی $C-O$ در اثر فرایند خالص سازی اسیدی نسبت داد [۴۳ و ۴۲].

با توجه به نمودار FT-IR به دست آمده از نانولوله‌های خالص در شکل ۳-الف، افت وزنی اندک نانولوله‌های خالص در محیط نیتروژن در نمودار ۴-ب را می‌توان ناشی از تجزیه‌ی گروههای عاملی ایجاد شده بر سطح نانولوله‌ها در حین فرایند خالص‌سازی به روش اسیدی دانست [۴۸ تا ۵۰].

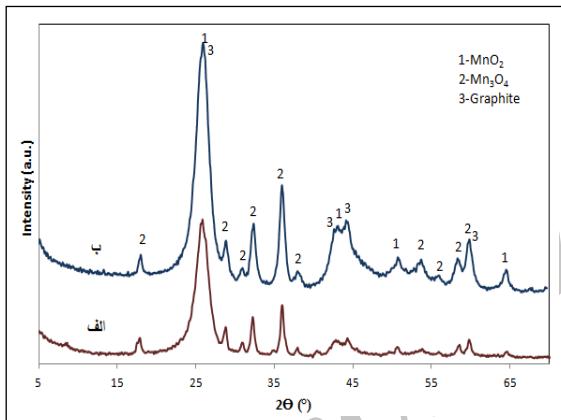
نتیجه‌های راکتوری کاتالیستی بر پایه‌ی نانولوله‌های کربنی چند دیواره عامل‌دار شده / نشده نمودارهای شکل ۵-الف و ب به ترتیب نتیجه‌های درصد تبدیل و گزینش پذیری کاتالیست‌های ساخته شده به روش تلیق خشک با میزان بارگذاری ۱۲ درصد وزنی منگنز اکسید بر پایه نانولوله‌های کربنی چند دیواره به قطر خارجی ۱۰ nm تا ۲۰ nm به صورت عامل‌دار شده و عامل‌دار نشده را نشان می‌دهد. لازم به ذکر است، هر دو کاتالیست تحت شرایط یکسان در دمای ۳۰۰ °C به مدت ۳ h در جو آرگون تکلیس شده و شرایط عملیاتی راکتوری کاتالیستی بر پایه‌ی عامل‌دار شده / نشده بیان گر آن است که با ایجاد گروههای عاملی

نتیجه‌های آزمون توزین گرمایی-تفاضلی TGA/DTA نمودار ۴-الف، آزمون گرمایی نانولوله‌های کربنی چند دیواره خالص در محیط هوا را نشان می‌دهد. وجود مواد باقی مانده پس از سوزاندن نانولوله‌های کربنی در مععرض هوا در دماهای بالا، حاکی از میزان ناخالصی‌های کاتالیستی فلز مورد استفاده در فرایند رشد نانو لوله‌های کربنی است. کاهش وزن اندک نانو لوله‌های کربنی (۱۵ درصد وزنی) در دماهای کمتر از ۵۰۰ °C را می‌توان ناشی از دفع رطوبت و گاز کربن دی اکسید موجود در هوا که جذب نانولوله‌ها شده‌اند، دانست. لازم به ذکر است، بیشترین مقدار تجزیه کربن در نانولوله‌های خالص تحت هوا در دمای حدود ۶۲۰ °C رخ داده است که نشان‌دهنده‌ی چند دیواره بودن ساختار نانولوله‌های کربنی است [۴۵ و ۴۶]. مقایسه‌ی آزمون گرمایی نانولوله‌ها پیش و پس از عامل‌دار شدن در محیط نیتروژن به ترتیب در نمودارهای (ب) و (ج) شکل ۴، نشان می‌دهد که تجزیه‌ی گرمایی گروههای عاملی اکسیژن دار و آزاد شدن آن‌ها به صورت CO و CO₂ منجر به کاهش وزن نانولوله‌ها به میزان ۹٪ وزنی در گستره‌ی دمایی ۳۰۰ تا ۹۰۰ °C شده است [۴۷].

شکل ۴ آزمون TGA/DTA نانولوله‌های کربنی چند دیواره خالص (الف) در محیط هوا، (ب) در محیط نیتروژن و (ج) نانولوله‌های کربنی چند دیواره عامل‌دار شده در محیط نیتروژن

در صد وزنی روی پایه‌های عامل دار شده / نشده در شکل ۶ نشان داده شده است. وجود فازهای اکسیدی به صورت Mn_3O_4 و MnO_2 در الگوی نمونه‌ها در کنار فاز آمورف مشخص است. براساس گزارش‌های ارایه شده، حضور هرچه بیشتر منگز اکسیدها در فاز آمورف به منظور استفاده از کاتالیست در فرایند احیای کاتالیستی انتخابی دما پایین، مناسب‌تر از فازهای بلوری منگز اکسید است [۵۱ و ۵۲]. همچنین شدت پیک‌های شاخص نانولوله‌های کربنی در زوایای 43° و $26^{\circ} = 25 - 20$ در کاتالیست با پایه‌ی عامل دار شده کاهش یافته که نشان از کاهش ساختار بلورینگی نانولوله‌ها در اثر افزایش نقص‌های ساختاری نانولوله‌های کربنی با استفاده از روش اسید شویی در فرایند ایجاد گروههای عاملی بر روی سطح نانولوله‌هاست.

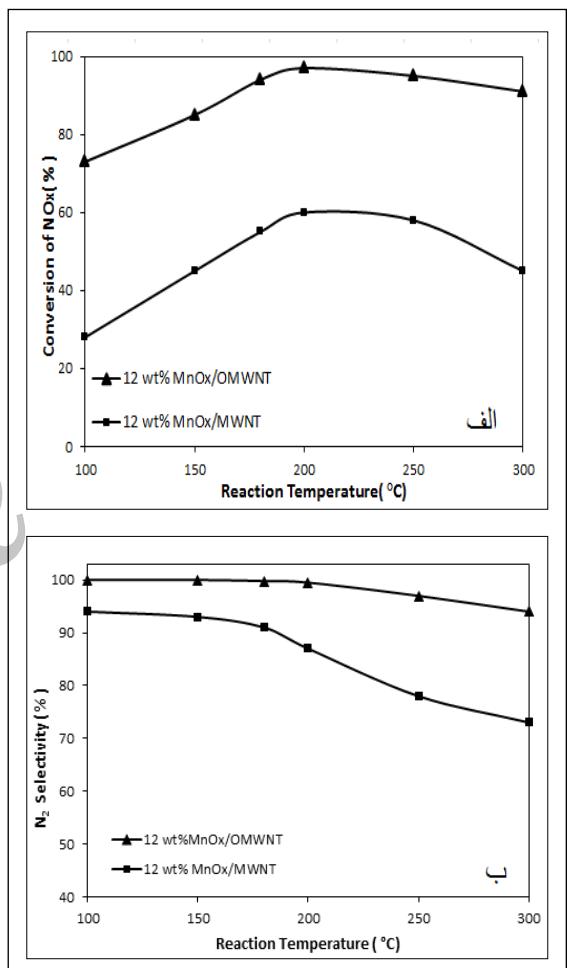

شکل ۶- الگوهای XRD کاتالیست منگز اکسید بر پایه نانولوله‌های کربنی چند دیواره عامل دار شده (الف)، نشده (ب)

آزمون TPR کاتالیست‌ها در نمودارهای شکل ۷-الف و ۷-ب، نشانگر آن است که میزان مراکز فعال منگز اکسید در دسترس، در کاتالیست با پایه‌ی عامل دار شده بیشتر بوده، همچنین کاهش حالت اکسایش کاتالیست به دلیل کاهش پذیری آسان‌تر مراکز فعال، در دمای پایین‌تری صورت گرفته است.

از مقایسه تصویرهای TEM کاتالیست منگز اکسید به مقدار ۱۲ درصد وزنی بر روی پایه‌های عامل دار شده / نشده در شکل ۸-الف و ۸-ب، می‌توان به کلخه شدن مراکز فعال بر روی نانولوله‌های فاقد گروههای عاملی و در نتیجه کاهش فعالیت

اکسیژن دار بر روی سطوح نانولوله‌ها، میزان فعالیت کاتالیست (شکل ۵-الف) در دمای واکنش 200°C از ۶۰ به ۹۷٪ افزایش یافته است. همچنین گزینش پذیری کاتالیست با ایجاد گروههای عاملی بر روی سطح پایه نیز از ۸۷ به ۱۰۰٪ افزایش یافته است.

شکل ۵ (الف) درصد تبدیل NO_x ، (ب) گزینش پذیری نسبت به تولید فراورده مطلوب نیتروژن کاتالیستی بر پایه نانولوله‌های کربنی عامل دار شده / عامل دار نشده

به منظور تحلیل نتیجه‌های راکتوری و بررسی اثر مثبت ایجاد گروههای عاملی بر روی پایه، آزمون‌های TEM، TPR و XRD بر روی کاتالیست‌های با پایه عامل دار شده / نشده انجام گرفت. مقایسه الگوهای XRD کاتالیست منگز اکسید به مقدار ۱۲

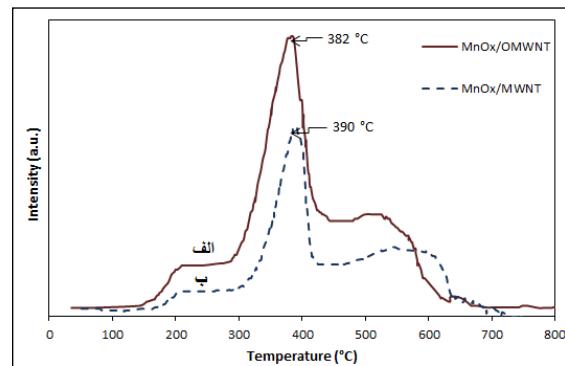
نتیجه گیری

- نتیجه های راکتوری نشان داد که با ایجاد گروههای عاملی اکسیژن دار بر روی سطح نانولوله های کربنی، میزان فعالیت و گریش پذیری کاتالیست منگز اکسید بر پایه نانولوله های کربنی چند دیواره در تبدیل ترکیبات اکسید نیتروژن به مواد بی خطر نیتروژن و بخار آب، افزایش می یابد.
- آزمون های TGA و FTIR نشان می دهد که استفاده از روش اسیدی منجر به تشکیل گروههای اکسیژنی کربنیل، کربوکسیل و هیدروکسیل بر روی سطح نانولوله ها شده است.
- با توجه به آزمون های ASAP و TEM مشخص شد که ایجاد گروههای عامل دار اکسیژنی بر روی سطح پایه منجر به افزایش میزان پراکنده فاز فعال بر روی سطح پایه از طریق افزایش مساحت سطح شده، که به دلیل نیروهای الکترواستاتیک بین یون های منگز و گروههای عاملی اکسیژن دار، تکیه گاهی مناسب جهت رشد و هسته زایی مراکز فعال ایجاد می شود.
- مقایسه ای آزمون XRD بر روی کاتالیست منگز اکسید بر پایه نانولوله های کربنی عامل دار شده /نشده نشان می دهد که افزایش بلورینگی پیک های منگز اکسید به شکل های Mn_3O_4 و MnO_2 در نتیجه کاهش میزان فعالیت و گریش پذیری را همراه داشته است.
- از مقایسه ای نتیجه های آزمون TPR می توان به افزایش احیا پذیری کاتالیست بر پایه نانولوله های کربنی عامل دار شده در اثر افزایش دستری فاز فعال منگز اکسید بر روی سطح پایه عامل دار شده اشاره کرد.

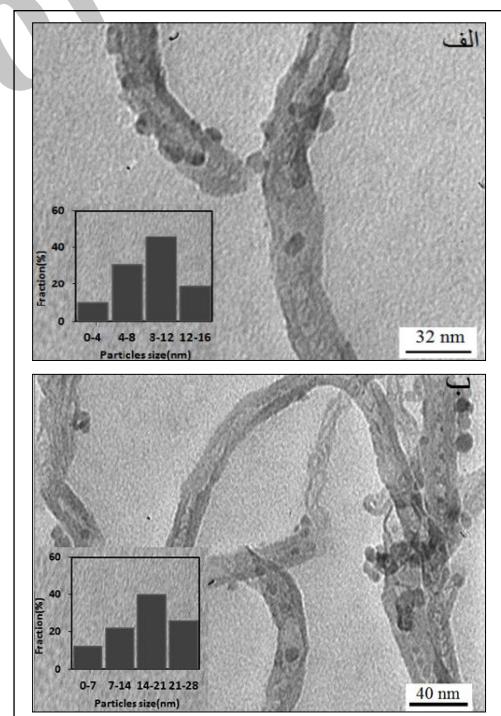
سپاس گزاری

نویسنده این مقاله مرتب امتنان خود را از پژوهشگاه صنعت نفت به جهت حمایت از پژوهش های متنه به این نتیجه ها، اعلام می دارند.

کاتالیستی پی برد. مطابق شکل ۸-الف و ۸-ب، متوسط ذرات منگز اکسید بر روی پایه عامل دار شده /نشده به ترتیب در گستره ۸ تا ۱۲ و ۱۴ تا ۲۱ نانومتر است.

شکل ۷- آزمون TPR کاتالیست منگز اکسید بر پایه نانولوله های کربنی چند دیواره عامل دار شده (الف)، نشده (ب)

شکل ۸- تصویرهای TEM کاتالیست اکسید منگز به مقدار ۱۲ درصد وزنی بر پایه نانولوله کربنی، (الف) عامل دار شده و (ب) عامل دار نشده (نمودار مندرج در تصاویر بر حسب متوسط اندازه ذرات از شش تصویر TEM از کاتالیستها محاسبه شده است).

مراجع

- [1] Castillo-Marcano, S.J.; Bensaid, S.; Deorsola, F.A.; Russo, N.; Fino, D.; Fuel, 149, 78–84, 2015
- [2] Yang, W.F.; Hsing, H.J.; Yang, Y.C.; Shyng, J.Y.; Journal of Hazardous Materials, 148(3), 653-659, 2007.
- [3] Forzatti, P.; Nova, I.; Tronconi, E.; Industrial & Engineering Chemistry Research, 49(21), 103-108, 2010.
- [4] Ko, J.H.; Park, S.H.; Jeon, J.K.; Kim, S.S.; Kim, S.C.; Kim, J.M.; Chang, D.; Park, Y.K.; Catalysis Today, 185(1), 290-295, 2012.
- [5] Liu, Y.; Gu, T.; Wang, Y.; Weng, X.; Wu, Z.; Catalysis Communications, 18(0), 106-109, 2012.
- [6] Chen, Z.; Wang, F.; Li, H.; Yang, Q.; Wang, L.; Li, X.; Industrial & Engineering Chemistry Research, 51(1), 202-212, 2011.
- [7] Kang, M.; Park, E.D.; Kim, J.M.; Yie, J.E.; Catalysis Today, 111(3–4), 236-241, 2006.
- [8] Uddin, M.A.; Shimizu, K.; Ishibe, K.; Sasaoka, E.; Journal of Molecular Catalysis A: Chemical, 309, 178-183, 2009.
- [9] Tian, W.; Yang, H.; Fan, X.; Zhang, X.; Journal of Hazardous Materials, 188(1–3), 105-109, 2011.
- [10] Notoya, F.; Su, C.; Sasaoka, E.; Nojima, S.; Effect of SO₂ on the Low-Temperature Selective.
- [11] Boyano, A.; Lázaro, M.J.; Cristiani, C.; Maldonado-Hodar, F.J.; Forzatti, P.; Moliner, R.; Chemical Engineering Journal, 149(1–3), 173-182, 2009.
- [12] García-Borjé, E.; Kapteijn, F.; Moulijn, J.A.; Carbon, 40(7), 1079-1088, 2002.
- [13] Izquierdo, M.T.; Rubio, B.; de-Yuso, A.M.; Ballesteros, D.; Fuel Processing Technology, 92(7), 1362-1367, 2011.
- [14] Tang, X.; Hao, J.; Yi, H.; Li, J.; Catalysis Today, 126(3–4), 406-411, 2007.
- [15] Lu, C.Y.; Wey, M.Y.; Fuel, 86(7–8), 1153-1161, 2007.
- [16] Su, D.S.; Maksimova, N.; Delgado, J.J.; Keller, N.; Mestl, G.; Ledoux, M.J.; Schlögl, R.; Catalysis Today, 102–103, 110-114, 2005.
- [17] Bai, S.L.; Zhao, J.H.; Wang, L.; Zhu, Z.P.; Journal of Fuel Chemistry and Technology, 37(5), 583-587, 2009.
- [18] Roy, S.; Hegde, M.S.; Madras, G.; Applied Energy, 86, 2283-2297, 2009.
- [19] Serep, P.; Corriás, M.; Kalck, P.; General, 253(2), 337-358, 2003.
- [20] Bahome, M.C.; Jewell, L.L.; Padayachy, K.; Hildebrandt, D.; Glasser, D.; Datye, A.K.; Coville, N.J.; Applied Catalysis A: General, 328(2), 243-251, 2007.
- [21] Eswaramoorthi, I.; Sundaramurthy, V.; Das, N.; Dalai, A.K.; Adjaye, J.; Applied Catalysis A: General, 339(2), 187-195, 2008.
- [22] Pereira, M.F.R.; Figueiredo, J.L.; Órfão, J.J.M.; Serp, P.; Kalck, P.; Kihm, Y.; Carbon, 42(14), 2807-2813, 2004.
- [23] Yang, S.; Li, X.; Zhu, W.; Wang, J.; Descorme, C.; Carbon, 46(3), 445-452, 2008.
- [24] Talaei, Z.; Mahjoub, A.R.; Rashidi, A.M.; Amrollahi, A.; Emami-Meibodi, M.; International Communications in Heat and Mass Transfer, 38(4), 513-517, 2011.
- [25] Mazov, I.; Kuznetsov, V.L.; Simonova, I.A.; Stadnichenko, A.I.; Ishchenko, A.V.; Romanenko, A.I.; Tkachev, E.N.; Anikeeva, O.B.; Applied Surface Science, 258(17), 6272-6280, 2012.
- [26] Hou, Y.; Cheng, Y.; Hobson, T.; Liu, J.; Nano

- Letters, 10(7), 2727-2733, 2010.
- [27]Huang, Y.; Tong, Z.Q.; Wu, B.; Zhang, J.F.; Journal of Fuel Chemistry and Technology, 36(5), 616-620, 2008.
- [28]Liuqing, T.; Daiqi, Y.; Hong, L.; Catalysis Today, 78(1-4), 159-170, 2003.
- [29]Huang, B.; Huang, R.; Jin, D.; Ye, D.; Catalysis Today, 126(3-4), 279-283, 2007.
- [30]Qi, G.; Yang, R.; Chang, R.; J. Catal. Lett., 87(1-2), 67-71, 2003.
- [31]Wu, Z.; Jiang, B.; Liu, Y.; Applied Catalysis B: Environmental, 79(4), 347-355, 2008.
- [32]Park, E.; Le, H.A.; Kim, Y.S.; Chin, S.; Bae, G.N.; Jurng, J.; Materials Research Bulletin, 47(4), 1040-1044, 2012.
- [33]Carja, G.; Kameshima, Y.; Okada, K.; Madhusoodana, C.D.; Applied Catalysis B: Environmental, 73, 60-64, 2007.
- [34]Sultana, A.; Sasaki, M.; Hamada, H.; Catalysis Today, 185(1), 284-289, 2012.
- [35]European Patent Office, Continuous process for producing carbon nanotube, United States Patent and Trademark Office, US 2008/0274277, EP 1 837 306, B1 2007.
- [36]Xing, Y.; Li, L.; Chusuei, C.C.; Hull, R.V.; Langmuir, 21(9), 4185-4190, 2005.
- [37]Benoit-Ruelle, M.H.; Dubois, P.H.; Implication as nanofiller in polymeric matrices, CIR-MAP, 2010.
- [38]Liu, M.; Yang, Y.; Zhu, T.; Liu, Z.; Carbon, 43(7), 1470-1478, 2005.
- [39]Zhao, C.; Ji, L.; Liu, H.; Hu, G.; Zhang, S.; Yang, M.; Yang, Z.; Journal of Solid State Chemistry, 177(12), 4394-4398, 2004.
- [40]Vesali-Naseh-AAK, M.; Mortazavi, Y.; Alizadeh-Saberi, O.; Pourfayaz, F.; Mosadegh-Sedghi, S.; International Journal of Chemical and Biological Engineering, 2(2), 66-68, 2009.
- [41]Hemraj-Benny, T.; Bandosz, T.J.; Wong, S.S.; Journal of Colloid and Interface Science, 317(2), 375-382, 2008.
- [42]Jiang, L.; Gao, L.; Carbon, 41(15), 2923-2929, 2003.
- [43]Zhang A.M.; JLD, Q.H.; Xu, H.K.; Rhee, X.L.; Catalysis Today, 93-95, 347-352, 2004.
- [44]Motchelaho, M.A.M.; Xiong, H.; Moyo, M.; Jewell, L.L.; Coville, N.J.; Journal of Molecular Catalysis A: Chemical, 335(1-2), 189-198, 2011.
- [45]Harutyunyan, A.R.; Pradhan, B.K.; Chang, J.; Chen, G.; Eklund, P.C.; The Journal of Physical Chemistry B, 106(34), 8671-8675, 2002.
- [46]Kundu, S.; Wang, Y.; Xia, W.; Muhler, M.; The Journal of Physical Chemistry C, 112(43), 16869-16878, 2008.
- [47]Kish, S.S.; Rashidi, A.; Aghabozorg, H.R.; Moradi, L.; Applied Surface Science, 256(11), 3472-3477, 2010.
- [48]آقابزرگ، ح. ر.; صفری-کیش، س.; رشیدی، ع.; نشریه پژوهش‌های کاربردی در شیمی، ۱۲، ۲۹، ۱۳۸۸.
- [49]Zhang, L.; Ni, Q.Q.; Fu, Y.; Natsuki, T.; Applied Surface Science, 255(15), 7095-7099, 2009.
- [50]Smirniotis, P.G.; Sreekanth, P.M.; Peña, D.A.; Jenkins, R.G.; Industrial & Engineering Chemistry Research, 45(19), 6436-6443, 2006.
- [51]Jiang, B.; Liu, Y.; Wu, Z.; Journal of Hazardous Materials, 162(2-3), 1249-1254, 2009.

The Effect of Oxygenated groups on activity of MnO_x/Oxidized-MWNT catalyst in NO_x abatement

M. Pourkhalil¹, A. Rashidi^{2,*}, A. Zarringhalam-Moghaddam³ and J. Towfighi³

1. Assistant Prof. of Chemical Engineering, Department of nanotechnology and carbon,
Petroleum Industry Research Center (Ripi), Tehran, Iran

2. Associate Prof. of Chemical Engineering, Department of nanotechnology and carbon,
Petroleum Industry Research Center (Ripi), Tehran, Iran

3. Prof. of Chemical Engineering, Department of Chemical Engineering, Tarbiat Modarres University,
Tehran, Iran

Received: October 2014, Revised: December 2014, Accepted: February 2015

Abstract: The aim of this research is to find a nano-catalyst supported by MWNT with high conversion and selectivity on NO_x abatement. At first, the MWNT was oxidized by an acidic method and characterized by XRD, TEM, TGA, ASAP, and FTIR methods. Then the 12wt% MnO_x over MWNT and Oxidized-MWNT were prepared by an incipient wetness impregnation technique. Comparing the result of 12wt% MnO_x with MWNT/Oxidized-MWNT catalysts showed that introducing the oxygenated surface groups over the surface of the MWNT increased conversion and selectivity at 200 °C from 60 to 97 and 87 to 100%, respectively. ASAP and TEM analysis proved that the oxygenated groups improved dispersion of the active phase over the support by increasing the support surface area. Also, H₂-TPR results showed increased reducibility of the catalyst by increasing availability of MnO_x as the active phase through the oxygenated groups over Oxidized-MWNT.

Keywords: Multiwalled carbon nanotubes, Manganese oxide, Oxygenated surface groups, Nitrogen Oxide